

การบูรณาการหลักพรหมวิหารธรรมเพื่อการปกครองของผู้บริหาร
เทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา
Integration of Brahmawihan Dharma Principles for Government
of Suranaree Subdistrict Municipality Administrators Nakhon
Ratchasima Province

กุลิสรา อินอัญชัย¹ พิชิต ปุริมาต² ณัฐธกานต์ หงษ์กุลเศรษฐ³
Kulissara Inanchan, Pichit Purimat, Nattakarn Hongkulset

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการบูรณาการหลักพรหมวิหารธรรมเพื่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา การวิจัยเป็นแบบผสมวิธี ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 กลุ่มตัวอย่างคือบุคลากรซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 108 คน โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด 147 คน จากการคำนวณโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ซึ่งใช้ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-test) ค่าเอฟ (F-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เมื่อพบว่ามีความแตกต่าง จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD) และโดยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) จำนวน 9 รูปหรือคน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1.

Received: 2022-10-12 Revised: 2022-10-22 Accepted: 2022-12-21

¹มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
Mahachulalongkomrajavidyalaya University Nakhon Ratchasima Campus. Corresponding Author
e-mail: aphinant.jais@gmail.com

²มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
Mahachulalongkomrajavidyalaya University Nakhon Ratchasima Campus

³มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
Mahachulalongkomrajavidyalaya University Nakhon Ratchasima Campus

สภาพทั่วไปการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ด้านการระดมความคิด ควรปลูกฝังให้บุคลากรเต็มใจทำงานในการระดมความคิดจากทุก ๆ มุมมองเพื่อหาทางเลือกในการตัดสินใจ ด้านการวางแผนควรให้ความสำคัญกับการวางแผนล่วงหน้าร่วมกันก่อนลงมือปฏิบัติเพื่อประสิทธิภาพและความคุ้มค่าด้านการลงมือทำควรวางระเบียบการจัดการในองค์กรให้รัดกุมและให้กำลังใจในการทำงานด้านการติดตามประเมินผลควรกำหนดหลักเกณฑ์รวมถึงกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนให้สอดคล้องกับเป้าหมายของหน่วยงาน 2. ผลเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา พบว่า บุคลากรซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ที่มีระดับการศึกษารายได้ต่อเนื่อง และประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศและอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3. แนวทางการบูรณาการหลักพรหมวิหารธรรมเพื่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ด้านเมตตา ผู้บริหารต้องสนับสนุนให้บุคลากรแสดงออกซึ่งความรักความปรารถนาดี ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านกฎ ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องอีกทั้งยังคอยให้กำลังใจดูแลช่วยเหลือเมื่อเกิดตกทุกข์ได้ยากขึ้นมา ด้านมุทิตา ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากรได้เข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านอุเบกขา ผู้บริหารมีความซื่อสัตย์ สุจริตต่อหน้าที่

คำสำคัญ : การบูรณาการ; พรหมวิหารธรรม; การปกครอง

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the general state of administration of Suranaree Sub-district municipal administrators; Nakhon Ratchasima Province. Nakhon Ratchasima Province classified by personal factors. Nakhon Ratchasima Province. The research is an integrated approach. It consists of quantitative research using questionnaires as a tool. to collect information The confidence value of the entire document was 0 .95. The sample group was personnel working in Suranaree Subdistrict Municipality. Nakhon Ratchasima Province, totaling 108 people by randomly sampling from the total population of 147 people calculated by using the formula of Taro Yamane (Taro Yamane), which uses an error level of 0 .0 5. Statistics used in data analysis include frequency, hundred Each mean and standard deviation Hypothesis was tested by t-test, F-test, and one-way analysis of variance. Therefore, the difference of the means was compared in pairs. by Least Significant Difference (LSD) method and by qualitative research methodology. An in-depth interview was used with 9 key informants or

people to analyze the data by descriptive content analysis. **The results showed that.** 1. The general state of administration of Suranaree Sub-district municipal administrators Nakhon Ratchasima Province brainstorming It should foster a willingness to work in brainstorming ideas from all angles to find alternative decision-making. Planning It is important to prioritize planning together before taking action for efficiency and value. aspect of doing Management regulations should be set up in the organization to be concise and encouraged to work. monitoring and evaluation There should be a set of criteria and a clear timeline in line with the agency's goals. 2. The comparative effect of the level of opinions towards the administration of Suranaree sub-district municipal administrators. Nakhon Ratchasima Province found that personnel working in Suranaree Subdistrict Municipality Nakhon Ratchasima Province with education monthly income and work experience are different, and overall opinions are not different therefore rejecting the hypothesis set The gender personal factors and different ages There are opinions on the administration of Suranaree Subdistrict municipal administrators. Nakhon Ratchasima Province were different at statistical significance at the 0.05 level, so the hypothesis was accepted. 3. Guidelines for the Integration of Brahmawiharn Dhamma Principles for Administration of Suranaree Subdistrict Municipality Administrators Nakhon Ratchasima Province. In terms of kindness, executives must encourage personnel to show love and goodwill. Encouraged to participate in management. On the compassion side, the executives promoted continuous learning and were also willing to give encouragement and help when suffering was difficult. To increase knowledge of equanimity, executives are honest honesty

Keywords: Integration; Brahmawihan Dharma; Government

1. ความนำ

การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นรูปแบบการปกครองที่จำเป็นและมีความสำคัญในทางการเมือง การปกครอง โดยเฉพาะชุมชนที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย รัฐบาลซึ่งเป็นกลไกในการปกครอง ประเทศ ย่อมมีภาระหน้าที่อย่างมากมาในการบริหารประเทศให้ประชาชนได้รับความสุข แต่ย่อมเป็นไป ไม่ได้ที่รัฐบาลจะดูแลและจัดทำบริการให้กับประชาชนได้ทั่วถึงทุกชุมชนของประเทศ เพราะอาจเกิด ปัญหาความล่าช้าในการดำเนินงาน อาจจะไม่ตอบสนองต่อความต้องการของแต่ละชุมชนได้ (ประทาน คงฤทธิศึกษากรม, 2535) ในปี พ.ศ. 2540 ได้มีการปรับปรุงกฎหมายท้องถิ่น และการกระจายอำนาจไปสู่ ท้องถิ่น โดยปรับปรุงท้องถิ่นออกเป็น 4 ประเภท คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) องค์การบริหาร

ส่วนตำบล (อบต.) เทศบาล และท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กทม. และพัทยา) เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (ชยาวุธจันทร์ และคณะ, 2543)

การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในการบริหารจัดการบ้านเมืองของรัฐในระบบประชาธิปไตย ซึ่งประเทศที่มีระบบการเมืองการปกครองตามแนวทางประชาธิปไตยจะให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพราะยิ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นเข้มแข็ง ก็ยิ่งจะเป็นฐานที่มั่นคงสำหรับการเมืองการปกครองในระดับประเทศ ทั้งนี้การกระจายอำนาจให้องค์กรท้องถิ่น เกิดจากความเชื่อที่ว่าคนในท้องถิ่นเข้าใจปัญหาของท้องถิ่นตนเองได้ดีกว่าคนนอกท้องถิ่น โดยการกระจายอำนาจมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ ให้อิสระและเสรีภาพแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การให้อิสระในการบริหารงานแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำได้ด้วยการมอบสถานะทางกฎหมายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นนิติบุคคล(นันทวัฒน์ บรมานันท์, 2545)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการดูแล และการจัดการสาธารณะต่าง ๆ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการบริหารงานด้านบุคลากร การเงิน การคลัง มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เปิดโอกาสให้คนในชุมชนได้มีสิทธิในการที่จะเลือกบุคคลเพื่อเป็นตัวแทนในการเรียกร้องหรือเสนอแนะปัญหาของคนในชุมชนของตนเอง และยังเป็นโอกาสให้แกบุคคลในชุมชนเข้ามาเป็นผู้นำทำหน้าที่ในการบริหารในตำแหน่งต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แสดงบทบาทในการเป็นผู้นำของชุมชนในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน หาวิธีแก้ไข ช่วยเหลือชุมชนหรือการสนับสนุน การสร้างโอกาสในการพัฒนาชุมชนได้มีความกินดีอยู่ดี ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้นำหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารงาน การอำนวยความสะดวกในการบริการประชาชน ตลอดจนการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างมาก และโลกในศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัต ผู้บริหารท้องถิ่นจึงมีบทบาทอย่างมากต่อการดำเนินงานภารกิจของท้องถิ่น(ไกรวิทย์ พวงงาม, 2546)

โดยทั่วไปผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทสำคัญมากที่สุดในการบริหารองค์กรเพราะผู้บริหารเป็นผู้นำ เป็นผู้กำหนดนโยบายกำหนดจุดมุ่งหมาย วางแผน และกำหนดเป้าหมายตลอดจนวิธีการดำเนินงานเปรียบเสมือนเข็มทิศนำทางเพื่อให้การบริหารองค์การบรรลุผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายของรัฐ และจะต้องรับผิดชอบในการดำเนินงานกิจการต่าง ๆ มีส่วนรับผิดชอบผู้บริหารเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายและน่านโยบายไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งการติดตามผลการปฏิบัติงาน การปรับปรุงคุณภาพ ผู้บริหารมีอาชีพต้องสร้างวัฒนธรรมโดยการให้รางวัลแก่ผู้ที่ทำงานประสบผลสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาตนเองคิดได้เอง ตัดสินใจ ได้เอง พัฒนาได้เอง ของผู้ร่วมงานทุกคน ผู้บริหารต้องแสดงออกอย่างชัดเจนและสม่ำเสมอเกี่ยวกับวัฒนธรรมขององค์การเพื่อให้ผู้ร่วมงานเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติจนสามารถเลือกการกระทำที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม ผู้บริหารจึงต้องสร้างความรู้สึกระบบความสำเร็จ ให้แก่บุคลากร แต่ละคน และทุกคน จนเกิดภาพความเป็นผู้นำในทุกระดับและนำไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้อย่างแท้จริง

การบริหารงานองค์การเป็นศิลปะอย่างหนึ่งและเป็นความสามารถส่วนตัวของบุคคลในการนำพาและจูงใจเพื่อนร่วมงาน หรือผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละคนให้ทำงานด้วยความเต็มและกระตือรือร้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ และก่อให้เกิดความสงบสุข และร่มเย็นแก่สังคมต่อไป ในการบริหารนั้นมีหลายหมวดธรรม เช่น พรหมวิหารธรรม หรือธรรมประจำใจของผู้ประเสริฐ 4 ประการ หรือธรรมประจำใจของผู้ประเสริฐ หรือธรรมของผู้บริหาร 4 ประการ เป็นหลักธรรมเพื่อให้เกิดความรัก ความหวังดี ปราศจากให้ผู้อื่นมีความสุขและพ้นทุกข์ แล้วแสดงความยินดีในความก้าวหน้าของผู้อื่น และมีความยุติธรรมในการให้รางวัลและลงโทษ ผู้บริหารที่ใช้หลักพรหมวิหารธรรม มาเป็นแนวทางการบริหาร ย่อมเป็นศูนย์กลางรวมใจ ร่วมงาน และสามารถจัดการให้งานการปฏิบัติหน้าที่ลุล่วงไปด้วยดี ผู้บริหารท้องถิ่นต้องเพียบพร้อมด้วยคุณสมบัติหลายประการคือ มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะมีคุณธรรม และลักษณะดี ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะบ่งบอกถึงสมรรถภาพของผู้บริหารท้องถิ่นนั่นเอง การสร้างคุณธรรมเพื่อใช้ในการบริหารเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของผู้บริหารที่จะทำให้สามารถดำเนินงานไปด้วยความราบรื่นและบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพได้ ดังนั้นผู้บริหารท้องถิ่นในฐานะผู้นำทางการบริหารจึงควรมีแนวปฏิบัติที่อยู่ในกรอบของคุณธรรม เพราะคุณธรรมเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งจิตใจบุคคลให้ประพฤติในทางที่ถูกที่ควรเป็นเครื่องมือช่วยส่งเสริมให้บุคคลนั้นเป็นที่ยอมรับนับถือแก่ผู้ร่วมงาน ทำให้ผู้ร่วมงานเกิดขวัญและกำลังใจรู้สึกมีความมั่นคงในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเทศบาลตำบลสุรนารีเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่มีการบริหารงานและบริหารบุคคลในองค์กรโดยนำการบูรณาการหลักพรหมวิหารธรรมเพื่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา

ในปัจจุบันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบปัญหาในเรื่อง การคอร์รัปชัน การให้บริการประชาชนที่ด้อยคุณภาพ การร้องเรียนและฟ้องร้องกันระหว่างหัวหน้ากับลูกน้อง สอดคล้องกับ โกวิท พวงงาม กล่าว ว่า จากสถิติของสำนักงานป.ป.ช. ได้มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ อบต. ว่ากระทำการทุจริตตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2543 – 2550 รวม 8 ปี พบว่า อบต.ถูกกล่าวหาตามลำดับ ดังนี้ อบต. มีเรื่องถูกกล่าวหาจำนวน 3,235 เรื่อง และมีผู้ถูกกล่าวหาจำนวน 5,778 ราย เทศบาลมีเรื่องถูกกล่าวหาจำนวน 1,705 เรื่อง และผู้ถูกกล่าวหาจำนวน 2,776 ราย อบจ. มีเรื่องถูกกล่าวหาจำนวน 283 เรื่อง และผู้ถูกกล่าวหาจำนวน 441 ราย กรุงเทพฯ มีเรื่องถูกกล่าวหาจำนวน 273 เรื่อง และผู้ถูกกล่าวหาจำนวน 442 ราย เมืองพัทยา มีเรื่องถูกกล่าวหาจำนวน 12 เรื่อง และผู้ถูกกล่าวหาจำนวน 40 ราย(โกวิท พวงงาม, 2550)

สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางท่านยังมุ่งทางด้านวัตถุมากกว่าด้านจิตใจ ความเจริญทางด้านจิตใจตามไม่ทันกับความเจริญทางด้านวัตถุ ระบบท้องถิ่นจึงเกิดวิกฤตการณ์ด้านต่าง ๆ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหันมาสนใจความเจริญทางด้านจิตใจ ดังนั้นการนำเอาหลักพรหมวิหารธรรมมาเป็นหลักธรรมสำหรับผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้มีอำนาจสูงสุดของแต่ละองค์กร นับตั้งแต่ผู้เป็นใหญ่ในครอบครัวไปจนถึงการบริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือครองอำนาจอยู่ทั้งโดยตำแหน่ง และโดยกฎหมาย

ซึ่งด้วยเหตุนี้นายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงสามารถให้ได้ทั้งคุณและโทษต่อผู้ปฏิบัติงานในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ซึ่งหมายถึง ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ที่ต้องทำหน้าที่ทั้งในด้านการดำเนินงานตามภารกิจ และการรับผิดชอบต่อหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายมาเป็นพิเศษซึ่งด้วยเหตุนี้การนำเอาหลักพรหมวิหารธรรมที่ประกอบด้วย ความมีจิตใจที่เปี่ยมไปด้วยความเมตตา กรุณา ความปรารถนาดีต่อผู้ประสบความสำเร็จในหน้าที่ และการไม่ประสงค์ร้ายต่อความความผิดพลาดในองค์กร

เทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา เป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด การที่ผู้บริหารจะบริหารงานให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความสุขและสามารถตอบสนองปัญหาความต้องการของชุมชนได้ในภาพรวมนั้น ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องใช้ศักยภาพที่มีอยู่และมีภาวะการเป็นผู้นำ มีความรู้มีความสามารถ ทักษะ ทศนคติ บูรณาการกับหลักพุทธจริยธรรมเป็นเครื่องมือในการบริหารองค์การจะส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความสุข ท้องถิ่นได้รับการพัฒนาอย่างสมดุลยั่งยืน มีความเจริญก้าวหน้าเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญประกอบกับปัจจุบันองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในจังหวัดนครราชสีมามีการประกาศคุณธรรม จริยธรรม ของนักการเมืองและจริยธรรมของข้าราชการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่อง การ บูรณาการหลักพรหมวิหารธรรมเพื่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา เพื่อเป็นแนวทางหรือรูปธรรมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง งานมีผลสัมฤทธิ์ เกิดภารกิจของรัฐบาลมีมาตรฐานโปร่งใสท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้าผลลัพธ์สุดท้ายเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนในท้องถิ่นโดยส่วนรวมต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา

2.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

2.3 เพื่อนำเสนอแนวทางการบูรณาการหลักพรหมวิหารธรรมเพื่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา

3. ขอบเขตการศึกษา

3.1 ขอบเขตด้านพื้นที่และสถานที่

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านพื้นที่ที่เทศบาลตำบลสุรนารี อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหา โดยมุ่งศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการหลักพรหมวิหารธรรมเพื่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยกำหนดตามตัวแปร ได้ดังนี้

3.2.1 การปกครองของผู้บริหาร ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) การระดมความคิด 2) การวางแผน 3) การลงมือทำ และ 4) การติดตามประเมินผล

3.2.2 หลักพรหมวิหารธรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านเมตตา (การให้ความรัก ความปรารถนาดี) 2. ด้านกรุณา (ความมีเยื่อใย อยากจะช่วยเหลือ) 3. ด้านมุทิตา (คุณงามความดี ความสำเร็จในด้านต่าง ๆ) 4. ด้านอุเบกขา (ความวางเฉย ไม่ยินร้าย ยินดีตามความรู้สึกลึก

3.3 ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3.3.1 ประชากร ได้แก่ บุคลากรซึ่งปฏิบัติงานในเทศบาลตำบลสุนารี จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 147 คน

3.3.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ ผู้แทนด้านการเมืองท้องถิ่น และผู้แทนด้านการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 9 รูปหรือคน

4. การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 ความหมายของหลักพรหมวิหารธรรม

นักวิชาการและนักศึกษามากมายหลายท่านที่ได้ให้ความหมายของหลักพรหมวิหารธรรมไว้หลายทัศนะโดยมีสาระสำคัญดังนี้

พรหมวิหาร เป็นธรรมเครื่องอยู่อย่างประเสริฐ ธรรมประจำใจอันประเสริฐหลักความประพฤติที่ประเสริฐบริสุทธิ์ หลักธรรมข้อนี้นับว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ใหญ่ หรือผู้ปกครองที่จำเป็นจะต้องประพฤติปฏิบัติ มี 4 ประการ ดังนี้

1. เมตตา ความรักใคร่ปรารถนาดี มีไมตรี ต่อประชาชนหรือผู้ใต้ปกครองกล่าวคือปรารถนาให้เขาเหล่านั้นมีความสุข

2. กรุณา ความสงสาร คือช่วยเหลือให้ประชาชนหรือผู้ใต้ปกครองให้พ้นจากทุกข์ ใฝ่ใจในอันจะปลดเปลื้องบำบัดความเดือดร้อนของปวงชนรวมถึงสัตว์ทั้งปวงด้วย

3. มุทิตา ความเบิกบานพลอยยินดี เมื่อประชาชนหรือผู้ใต้ปกครองประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานก็รู้สึกชื่นชมยินดีกับความสำเร็จของเขาเหล่านั้น

4. อุเบกขา ความวางใจเป็นกลาง คือ อันที่จะทำให้ดำรงอยู่ธรรมตามที่พิจารณาเห็นด้วยปัญญา กล่าวคือ มีจิตเรียบตรงเที่ยงธรรมดุจตราขึง ไม่เอนเอียงด้วยรักและชังไม่ซ้ำเติมเมื่อผู้อื่นประสบความสำเร็จทุกขพิจารณาเห็นการกระทำของเขาเหล่านั้นตามหลักแห่งกรรม คือ การกระทำของเขาเองว่าเขาเป็นผู้กระทำขึ้น อันควรได้รับผลดีหรือชั่ว สมควรแก่เหตุอันตนประกอบ (ที.ปา (ไทย) 11/228/232.)

พรหมวิหาร เป็นหลักใจ ได้แก่ ผู้ใหญ่ที่ดีย่อมดำรงตนมั่นคงอยู่ในพรหมวิหารสี่ประการเป็นประจำในผู้น้อยเป็นนิจ คือ มีเมตตา รักใคร่ปรารถนาให้ผู้น้อยได้รับความร่มเย็นเป็นสุขโดยทั่วกัน กรุณา สงสารช่วยเหลือผู้ที่ทุกข์ยากจนเต็มความสามารถ มุทิตา พลอยยินดีต่อผู้น้อยที่มีความเจริญขึ้น แม้จะได้รับยกย่องดีกว่าตนก็ไม่คิดริษยา และอุเบกขา วางตนเฉย ๆ ในเวลาที่เห็นผู้น้อยต้องได้รับโทษ หรือรับความวิบัติที่ตน ไม่สามารถจะช่วยให้หรือตนช่วยแล้วแต่ไม่สำเร็จและสอดคล้องตามความหมายอีกอย่างหนึ่งที่ว่าหลักพรหมวิหารธรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านเมตตา (การให้ความรัก ความปรารถนาดี) 2. ด้านกรุณา (ความมีเอื้อเฟื้อ อยากจะช่วยเหลือ) 3. ด้านมุทิตา (คุณงามความดี ความสำเร็จในด้านต่าง ๆ) 4. ด้านอุเบกขา (ความวางเฉย ไม่ยินร้ายยินดีตามความรู้สึก)(เจริญ สุวฑฺฒโน), 2527)

พรหมวิหาร แปลว่า ธรรมเป็นหลักใจหรือเป็นเครื่องอยู่ของท่านผู้ใหญ่ทั้งหลายข้อนี้ว่ากันโดยฐานะแล้วคนเราก็มีคนที่เล็กกว่าเราอยู่เสมอ พรหมวิหารจึงเป็นธรรมจำเป็นสำหรับคนทุกคนนั่นเอง ได้แก่ การสร้างความรู้สึกลักษณะของอารมณ์ ดังต่อไปนี้

1) เมตตา ความรักใคร่ ปรารถนาจะให้ เป็นสุข ต้องการเห็นคนอื่นและสัตว์อื่นดำรงชีวิตอยู่อย่างไม่มีเวรไม่มีภัยไม่เบียดเบียนกัน ไม่ประทุษร้ายกัน ให้มีความสุขตามสมควรแก่ฐานะของตน ซึ่งบางโอกาสอาจแสดงออกได้ด้วยการช่วยเหลือกันทางกายหรือพูดจากันด้วยเมตตา คือ ปรารถนาดีต่อกัน ไม่กล่าวคำโกหก คำส่อเสียด คำหยาบ คำเพ้อเจ้อ เหลวไหลต่อบุคคลเหล่านั้น

2) กรุณา ความสงสาร ต้องการที่จะช่วยบุคคลอื่นสัตว์อื่นให้หลุดพ้นจากความทุกข์ความรู้สึกละแวกนี้ใช้ในกรณีที่คนอื่นเขา กำลังประสบความทุกข์ความวิบัติอยู่ทรงสอนให้สร้างความรู้สึกละแวกนี้เห็นเขาหลุดพ้นจากความทุกข์เป็นเบื้องต้น เมื่อมีความสามารถก็ให้แสดงออกมาได้ทางกายคอยช่วยเหลือเขา ทางวาจาแนะนำพร้าเตือนหรือชี้แจงให้เกิดความรู้สึกที่เหมาะสมที่ควร

3) มุทิตา ความชื่นชมยินดีเมื่อเห็นบุคคลอื่นเขาได้ดี มุทิตาจึงใช้ในกรณีที่เมื่อเห็นคนอื่นเขาได้ดี มีความสุข มีความเจริญก้าวหน้า มีความสำเร็จในชีวิต การงานการศึกษาก็พลอยชื่นชมยินดีกับเขา ถ้าหากว่าจะแสดงออกทางกายวาจาได้ก็ช่วยเหลือก็แสดงไปแต่ถ้าไม่สามารถทำได้ก็ให้มีความรู้สึกชื่นชมยินดีในการที่เขาได้ดีปรารถนาที่จะเห็นเขารักษาสมบัติ ฐานะ ตำแหน่งเอาไว้นาน ๆ และมีความสุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป

4) อุเบกขา ความวางเฉย ไม่ดีใจ ไม่เสียใจเมื่อคนอื่นประสบความวิบัติ คือ ทำจิตให้เป็นกลาง ได้แก่วางเฉย ไม่ดีใจเมื่อศัตรูของเราประสบความวิบัติ เดือนร้อน หรือมีอันตรายล้มตายไป และไม่เสียใจเมื่อญาติพี่น้องคนใกล้ชิดของประสบความวิบัติเพราะการกระทำความผิดของเขาเป็นเหตุโดยทำความรู้สึก ว่า คนเราทุกคนที่เกิดมาก็มีกรรมเป็นของของตน จะต้องเป็นผู้รับผลของกรรม มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ และมีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย ใครทำกรรมอันใดไว้ จะดีหรือชั่วก็ตามจะต้องเป็นผู้รับผลของกรรมนั้นพี่น้องของเราประสบความวิบัติเพราะกรรมของเขาเองแม้จะเศร้าโศกเสียใจก็ช่วยเหลือแก้ไขอะไรไม่ได้ทำให้ตัวเองเดือดร้อนเป็นทุกข์มีความกังวลโดยไม่เกิดอะไรขึ้นมา (พระเทพดิลก (ระแบบ ฐิตญาโณ), 2548)

สรุปได้ว่า เป็นหลักธรรมที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและยังสามารถนำไปประยุกต์ในด้านการบริหารจัดการในหน่วยงานหรือองค์กรทั้งที่เป็นส่วนที่เป็นหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน ซึ่งมีส่วนสำคัญในระดับผู้บริหารที่ใช้ในการตัดสินใจในการบริหารงานนั้นคือใช้หลัก เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ไปใช้ในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

5.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารนั้นถือเป็นเรื่องของ การวางแผนงานเพื่อดำเนินงานตามกระบวนการที่ได้ตั้งเอาไว้เพื่อให้บรรลุผลที่ได้ตั้งไว้และได้มี นักวิชาการทั้งชาวต่างชาติและชาวไทยให้ความหมายและได้ออกแบบทฤษฎีไว้อย่างหลากหลายที่ได้ ค้นคว้ามาเป็นแนวทางของการศึกษา ดังนี้

แนวคิดการบริหารของจีนในสมัยราชวงศ์ฉินที่ล่มสลายเนื่องมาจากการปกครองในแนวคิดนิตินิยม คือ การที่ผู้ปกครองปกครองด้วยความโหดร้ายทารุณ มีการลงอาญาอย่างหนักด้วยกฎหมายที่เข้มงวด และไม่มี ระบบการให้รางวัลเมื่อทำความดี จินซีฮ่องเต้พยายามกอบกู้แผ่นดินจีนให้เป็นปึกแผ่น และมีแนวนโยบายที่แข็งแกร่ง ลงโทษผู้กระทำผิดอย่างหนัก และเมื่อภารกิจรวบรวมแผ่นดินเสร็จสิ้นแล้ว ก็ยังคงใช้วิธีการเช่นเดิมกับ ประชาชน ทำให้ราษฎรตกเป็นเป้าหมายความทารุณโหดร้ายแต่เพียงฝ่ายเดียว เมื่อราษฎรสูญเสียทุกอย่างจึงเกิด การกระด้างกระเดื่อง และลุกขึ้นสู้ ในที่สุดแล้วราชวงศ์ฉินก็ล่มสลายในที่สุดอีกทั้งการบริหารเป็นการจัดการ อย่างมีระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และทำให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยความร่วมมือของกลุ่มบุคคล และยังเสนอว่า “การบริหาร” และ “การจัดการ” นั้นบางครั้งอาจให้แทนกันได้เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่หวังผลขั้นสุดท้ายอย่างเดียวกัน คือ ความสำเร็จของงาน “การบริหาร” ใช้มากในการบริหารรัฐกิจ ส่วน “การจัดการ” ใช้มากในทางธุรกิจ หรืออาจกล่าวว่า “การบริหาร” มุ่งเน้นที่การกำหนดนโยบายและการวางแผน ส่วน “การจัดการ” เป็นการนำเอานโยบายและแผนไปดำเนินให้ บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้การบริหารงานไม่ว่าจะเป็นรูปแบบผู้นำโครงสร้างระบบราชการและหน้าที่ของ ผู้บริหารในองค์กรแห่งหนึ่งสามารถนำมาประยุกต์ไปใช้กับองค์การ เรียกว่า วิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) อย่างไรก็ตามผู้บริหารในแต่ละองค์การจะเผชิญกับสถานการณ์เฉพาะที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง ไม่มีหลักสากลใด ที่สามารถใช้ได้กับทุกปัญหาผู้บริหารต้องศึกษาการบริหาร โดยมีประสบการณ์จากกรณีศึกษา (Case Study) จำนวนมาก และวิเคราะห์หาวิธีการใดที่สามารถใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ (สมยศ นาวิการ, 2555)

มีนักวิชาการได้ให้หลักสำคัญของการบริหาร 5 ลักษณะ คือ

(1) การบริหารเป็นการทำงานกับคนและโดยอาศัยคน หมายความว่า การบริหารเป็น กระบวนการทางสังคม คือ อาศัยกลุ่มคนที่ร่วมกันทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การ ผู้บริหาร จะต้องรับผิดชอบให้สำเร็จโดยอาศัยความร่วมมือของบุคคลอื่น มิฉะนั้นจะทำงานไม่สำเร็จ สาเหตุสำคัญของการบริหารในข้อนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ คือ มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ดี มีความเป็นผู้นำและสามารถทำงานเป็นทีมได้ มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้หากมีการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ และมีความสามารถทำให้งานบรรลุเป้าหมายได้

(2) การบริหารทำให้งานบรรลุเป้าหมายขององค์การ เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ขององค์การต้องอาศัยความร่วมมือกันของคนทุกคนจึงจะทำให้สำเร็จลงได้ เป้าหมายเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้บริหารจะต้องทำให้บรรลุได้นั้นจะต้องมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ เป้าหมายต้องสูงแล้วสามารถทำให้สำเร็จเป้าหมายสูงเกินไปก็ทำให้สำเร็จไม่ได้ เป้าหมายต่ำเกินไปก็ไม่ท้าทายไม่มีคุณค่า ประการที่สอง การจะไปถึงเป้าหมายจะต้องมีระบบงานที่ดีมีแผนงานที่มีประสิทธิภาพ ประการสุดท้าย จะต้องระบุเวลาที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น

(3) การบริหารเป็นการสมดุลระหว่างประสิทธิผลและประสิทธิภาพ คำว่า ประสิทธิภาพ หมายความว่า ทำงานบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนด ส่วนคำว่า ประสิทธิภาพ หมายความว่า ทำงานโดยใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดหรือเสียค่าใช้จ่ายต่ำสุด การทำงานให้สำเร็จอย่างเดียวไม่พอแต่จะต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่ประหยัดอีกด้วย การทำให้ได้ทั้งสองอย่างคือ งานบรรลุผลตามที่ต้องการและการใช้ทรัพยากรต่ำสุดจึงเป็นความสมดุลระหว่างประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

(4) การบริหารเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นที่รู้กันโดยทั่วไปว่าเราอาศัยในโลกที่มีทรัพยากรจำกัดการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ จึงต้องตระหนัก 2 ข้อใหญ่ ๆ คือ เมื่อใช้ทรัพยากรใดไปแล้วทรัพยากรนั้นจะหมดสิ้นไปไม่สามารถกลับคืนมาใหม่ได้ และจะต้องเลือกใช้ทรัพยากรให้เหมาะสมอย่าให้เกิดสิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์ ดังนั้นการบริหารกับเศรษฐศาสตร์จึงมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด เศรษฐศาสตร์เป็นการศึกษาถึงการกระจายการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดอย่างไร ส่วนผู้บริหารในองค์การจะต้องผลิตสินค้าและบริหารให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(5) การบริหารจะต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จจะต้องสามารถคาดคะเนเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้อง และสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงนั้น(เสนาะ ตีเยาว์, 2554)

สรุปได้ว่า การบริหารเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นกระบวนการทางสังคมที่ผู้บริหารใช้สำหรับตัดสินใจ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งที่เป็นองค์กรที่เป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย โดยนำทรัพยากรมาใช้ให้ประหยัด ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้ต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ เพื่อให้บุคคลต่าง ๆ เกิดความร่วมมือกันในการปฏิบัติงาน ซึ่งกระบวนการบริหารเป็นประสิทธิผลสูงสุดต่อองค์กร

5.3 ความหมายเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

ในสมัยปัจจุบัน การปกครองแบบศูนย์รวมอำนาจมีขีดจำกัด เนื่องจากการบริหารประเทศที่ประกอบไปด้วยประชาชนที่มีจำนวนมากขึ้น และมีพื้นที่อันกว้างไกลในการปกครองที่มีแต่รัฐบาลเป็นศูนย์กลางเพียงสถาบันเดียวนั้น ย่อมเป็นไปได้ยากที่จะทำให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ และประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน จึงจำเป็นที่จะต้องมีการถ่ายเทอำนาจในทางการเมืองการปกครอง ให้อยู่ในมือของประชาชนในการที่จะดำเนินกิจกรรม บริหารตนเองได้ แต่อีกส่วนหนึ่งนั้น รัฐบาลกลางยังคงเอกสิทธิ์ในการควบคุมไว้ ทั้งนี้ เพื่อรักษา สภาพความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความมั่นคงของชาติ

การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้หน่วยการปกครองระดับรองของรัฐ หรือกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครอง และดำเนินการบางอย่างเพื่อประโยชน์ของรัฐและผลประโยชน์ท้องถิ่นโดยตรงการบริหารงานท้องถิ่นจะมีองค์การปกครองที่ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งมาทั้งหมด หรือบางส่วนทั้งนี้มีความอิสระในการบริหารงานแต่รัฐบาลต้องควบคุมโดยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม (อุทัย หิรัญโต, 2523)

การปกครองท้องถิ่น หมายถึงการปกครองส่วนท้องถิ่นที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองตนเองร่วมกันโดยจะมีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นเข้ามาทำหน้าที่ในการปกครองท้องถิ่นดำเนินการตามเจตนารมณ์ตามความต้องการและปัญหาของท้องถิ่นเป็นสำคัญแต่ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลกลาง(ปัญญาธิ พุ่มพันธ์, 2551)

การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การจัดการปกครองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เลือกตัวแทนของท้องถิ่น มาเป็นผู้กำหนดนโยบายสาธารณะ และบริหารจัดการท้องถิ่น โดยที่มีสมมติฐานสำคัญที่ว่า เมื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เป็นผู้กำหนดทิศทางในการพัฒนาตนเองแล้วนั้น โครงการพัฒนาต่าง ๆ ย่อมน่าจะมีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ มากกว่า (สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร, 2549)

สรุปได้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองของชุมชนเป็นหน่วยการปกครอง ที่มีอำนาจอิสระตามความเหมาะสมมีขอบเขตพอสมควรเป็นหน่วยการปกครองที่มีสิทธิตามกฎหมายโดยปกครองตนเองโดยจัดแบ่งเป็นสองฝ่าย คือ องค์การฝ่ายบริหารและองค์การฝ่ายนิติบัญญัติ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอขั้นตอนการดำเนินการวิจัยมีกระบวนการวิจัยและขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมวิธี(Mixed Methodology) ตามลักษณะการศึกษารวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยการแจกแบบสอบถาม (Survey Research)และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)ศึกษาเอกสารข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Documentary survey) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ที่เป็นผู้มีความเกี่ยวข้องกับการวิจัย 1) นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 2 รูป 2) นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 3 คน 3) ผู้แทนด้าน

การเมืองท้องถิ่น จำนวน 3 คน 4) ผู้แทนด้านการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น จำนวน 9 รูปหรือคน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบสัมภาษณ์ (Interviews Form) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นแบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) มี 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปกครองของผู้บริหาร ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) การระดมความคิด 2) การวางแผน 3) การลงมือทำ และ 4) การติดตามประเมินผล

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์หลักพรหมวิหารธรรม ได้แก่ 1) ด้านเมตตา 2) ด้านกรุณา 3) ด้านมุทิตา 4) ด้านอุเบกขา

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์

2) ทำการนัดวัน เวลา และสถานที่กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อสัมภาษณ์ ตามที่กำหนดไว้

3) ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนดนัดไว้จนครบทุกประเด็น โดยขออนุญาตใช้วิธีการจดบันทึกและการบันทึกเสียงประกอบการสัมภาษณ์

4) นำข้อมูลดิบที่ได้มารวบรวมเพื่อวิเคราะห์โดยวิธีการที่เหมาะสมและนำเสนอต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยวิธีการดังนี้

1) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดเสียงและบันทึกเป็นข้อความ

2) นำข้อความจากการสัมภาษณ์และการจดบันทึกมาจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

3) วิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context)

4) สังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอต่อไป

การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร ได้แก่บุคลากรซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในเทศบาลตำบลสุนนารี จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีจำนวน 108 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบสอบถาม

ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการสร้างแบบสอบถามตามกรอบปัจจัยที่กำหนด โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์ทำงาน โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปกครองของผู้บริหาร ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) การระดมความคิด 2) การวางแผน 3) การลงมือทำ และ 4) การติดตามประเมินผล ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ โดย

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับหลักพรหมวิหารธรรม 4 ได้แก่ 1. ด้านเมตตา 2. ด้านกรุณา 3. ด้านมุทิตา 4. ด้านอุเบกขาที่ใช้วัดซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาการประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการปกครองของผู้นำท้องถิ่นในอำเภอนีนสง่า จังหวัดชัยภูมิ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้

2) หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอประธาน และกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน 5 ท่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยก่อนนำไปใช้เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระ และโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์หรือหาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence)

3) หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.86

4) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้แจกกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากบุคคลากรในเทศบาลตำบลสุนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

2) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมาย คือ บุคลากรในเทศบาลตำบลสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 108 คน ซึ่งในการแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ดังนี้

2) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และพรรณนาสถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา สถิติที่ใช้คือการทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.)

7. สรุปผลการวิจัย

8.1 สภาพทั่วไปการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา

สภาพทั่วไปการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 1) ด้านการระดมความคิดผู้บริหารสร้างการมีส่วนร่วมในการทำงานของบุคลากรในขั้นตอนการระดมความคิดในการบริหารงานของเทศบาลเพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง การปลุกฉันทะให้บุคลากรเต็มใจทำงานในการระดมความคิดจากทุก ๆ มุมมองเพื่อหาทางเลือกในการตัดสินใจ อีกทั้งการโน้มน้าวและจูงใจให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและใช้หลักประชาธิปไตยในการตัดสินใจอยู่บนพื้นฐานในการปกครองที่ดีส่งเสริมการทำงานที่เชื่อมโยงกันและสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ โปร่งใส เสมอภาค และเป็นธรรม 2) ด้านการวางแผนผู้บริหารสร้างการมีส่วนร่วมในการทำงานของบุคลากรในขั้นตอนการวางแผนในการบริหารงานของเทศบาลเพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง สร้างวิริยะภาพให้บุคลากรเข้มแข็งในการทำงานให้ความสำคัญกับการวางแผนล่วงหน้าแนวคิดของทุกคนมาวิเคราะห์ร่วมกัน และกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน ตลอดจนจะต้องมีการวางแผนร่วมกันก่อนลงมือปฏิบัติ เพื่อประสิทธิภาพและความคุ้มค่า เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดได้ 3) ด้านการลงมือทำผู้บริหารสร้างการมีส่วนร่วมในการทำงานของบุคลากรในขั้นตอนการลงมือทำในการบริหารงานของเทศบาลเพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วย วางระเบียบการจัดการในองค์กรให้รัดกุม มีคำสั่งมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถและบทบาทความรับผิดชอบ

ของแต่ละคน รวมทั้งกระตุ้นส่งเสริม ติดตาม สอบถาม คอยช่วยแก้ไขปัญหา และให้กำลังใจในการทำงาน4) ด้านการติดตามประเมินผลผู้บริหารสร้างการมีส่วนร่วมในการทำงานของบุคลากรในขั้นตอนการติดตามประเมินผลในการบริหารงานของเทศบาลเพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่องกำหนดหลักเกณฑ์รวมถึงกำหนดระยะเวลาชัดเจนสอดคล้องกับเป้าหมาย ตลอดจนผู้บริหารติดตามประเมินผลการทำงานอยู่ตลอดเวลา

8.2 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุนารี จังหวัดนครราชสีมา

บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมพบว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการลงมือทำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

บุคลากรที่มีระดับรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

บุคลากรที่มีระดับประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

8.3 นำเสนอแนวทางการบูรณาการหลักพรหมวิหารธรรมเพื่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุนารี จังหวัดนครราชสีมา

นำเสนอแนวทางการบูรณาการหลักพรหมวิหารธรรมเพื่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุนารี จังหวัดนครราชสีมา1) ด้านเมตตาผู้บริหารต้องสนับสนุนให้บุคลากรมีความก้าวหน้าแสดงออกซึ่งความรักความปรารถนาดี มีความจริงใจกับบุคลากรและประชาชน ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง หลากหลายและคอยให้คำปรึกษาอยู่เสมอ ๆ อีกทั้งผู้บริหารควรมุ่งเน้นการส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานและประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ เช่น เปิดโอกาสให้บุคลากรในหน่วยงานและประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการพัฒนาทั้งในหน่วยงานและชุมชน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อหน่วยงานและชุมชน2) ด้านกรุณาผู้บริหารส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องเพื่อเป้าหมายการพึ่งตนเองทางด้านความรู้ ความคิด และการเงิน อีกทั้งยังคอยให้กำลังใจดูแลช่วยเหลือเมื่อ

เกิดตกทุกข์ได้ยากขึ้นมา และช่วยให้บุคลากรมีศักยภาพมากขึ้นเป็นลำดับ3) ด้านมูทิตา ความพลอยยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดีมีสุข ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากรได้เข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจในระเบียบที่ออกมาใหม่ อีกทั้งแสดงความยินดีกับผู้ที่ทำผลงานดีโดยทำการมอบรางวัลแห่งความสำเร็จนั้นด้วย4) ด้านอุเบกขาผู้บริหารต้องมีความซื่อสัตย์ สุจริตต่อหน้าที่ และในการจัดทำงบประมาณก็ต้องจัดสรรงบประมาณบนพื้นฐานของความทั่วถึงและเป็นธรรมมากที่สุด อีกทั้งยังต้องยึดระเบียบของทางราชการเป็นหลัก เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการ

การอภิปรายผล

สภาพทั่วไปการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา

สภาพทั่วไปการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 1) ด้านการระดมความคิดผู้บริหารสร้างการมีส่วนร่วมในการทำงานของบุคลากรในขั้นตอนการระดมความคิดในการบริหารงานของเทศบาลเพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง การปลุกฉันทะให้บุคลากรเต็มใจทำงานในการระดมความคิดจากทุก ๆ มุมมองเพื่อหาทางเลือกในการตัดสินใจ อีกทั้งการโน้มน้าวและจูงใจให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและใช้หลักประชาธิปไตยในการตัดสินใจอยู่บนพื้นฐานในการปกครองที่ดีส่งเสริมการทำงานที่เชื่อมโยงกันและสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ โปร่งใส เสมอภาค และเป็นธรรม 2) ด้านการวางแผนผู้บริหารสร้างการมีส่วนร่วมในการทำงานของบุคลากรในขั้นตอนการวางแผนในการบริหารงานของเทศบาลเพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง สร้างวิริยะภาพให้บุคลากรเข้มแข็งในการทำงานให้ความสำคัญกับการวางแผนล่วงหน้านำแนวคิดของทุกคนมาวิเคราะห์ร่วมกัน และกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน ตลอดจนจะต้องมีการวางแผนร่วมกันก่อนลงมือปฏิบัติ เพื่อประสิทธิภาพและความคุ้มค่า เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดได้3) ด้านการลงมือทำผู้บริหารสร้างการมีส่วนร่วมในการทำงานของบุคลากรในขั้นตอนการลงมือทำในการบริหารงานของเทศบาลเพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วย วางระเบียบการจัดการในองค์กรให้รัดกุม มีคำสั่งมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถและบทบาทความรับผิดชอบของแต่ละคน รวมทั้งกระตุ้นส่งเสริม ติดตาม สอบถาม คอยช่วยแก้ไขปัญหา และให้กำลังใจในการทำงาน4) ด้านการติดตามประเมินผลผู้บริหารสร้างการมีส่วนร่วมในการทำงานของบุคลากรในขั้นตอนการติดตามประเมินผลในการบริหารงานของเทศบาลเพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่องกำหนดหลักเกณฑ์รวมถึงกำหนดระยะเวลาชัดเจนสอดคล้องกับเป้าหมาย ตลอดจนผู้บริหารติดตามประเมินผลการทำงานอยู่ตลอดเวลาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระถาวร วีระพล โยธ(2557) ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านการวางแผนพัฒนาตำบล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการให้บริหารงบประมาณด้านการมี

ส่วนร่วม ด้านการบริหารสาธารณะและด้านการให้บริการงานองค์การบริหารส่วนตำบลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับรองลงมา ตามลำดับ

เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา

บุคลาการที่มีเพศ อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมพบว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้บุคลากรที่มีระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์การทำงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาประสพสุข ปิยภาณี (พระมหาประสพสุข ปิยภาณี, 2556)ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และจำนวนปีที่อาศัย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันส่วนระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นแตกต่าง

นำเสนอแนวทางการบูรณาการหลักพรหมวิหารธรรมเพื่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา

นำเสนอแนวทางการบูรณาการหลักพรหมวิหารธรรมเพื่อการปกครองของผู้บริหารเทศบาลตำบลสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา1) ด้านเมตตาผู้บริหารต้องสนับสนุนให้บุคลากรมีความก้าวหน้า แสดงออกซึ่งความรักความปรารถนาดี มีความจริงใจกับบุคลากรและประชาชน ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง หลากหลายและคอยให้คำปรึกษาอยู่เสมอ ๆ อีกทั้งผู้บริหารควรมุ่งเน้นการส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานและประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ เช่น เปิดโอกาสให้บุคลากรในหน่วยงานและประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการพัฒนาทั้งในหน่วยงานและชุมชน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อหน่วยงานและชุมชน2) ด้านกรุณาผู้บริหารส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องเพื่อเป้าหมายการพึ่งตนเองทางด้านความรู้ ความคิด และการเงิน อีกทั้งยังคอยให้กำลังใจดูแลช่วยเหลือเมื่อเกิดตกทุกข์ได้ยากขึ้นมา และช่วยให้บุคลากรมีศักยภาพมากขึ้นเป็นลำดับ3) ด้านมุทิตา ความพลอยยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดีมีสุข ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากรได้เข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจในระเบียบที่ออกมาใหม่ อีกทั้งแสดงความยินดีกับผู้ที่ทำผลงานดีโดยทำการมอบรางวัลแห่งความสำเร็จนั้นด้วย4) ด้านอุเบกขาผู้บริหารต้องมีความซื่อสัตย์ สุจริตต่อหน้าที่ และในการจัดทำงบประมาณก็ต้องจัดสรรงบประมาณบนพื้นฐานของความทั่วถึงและเป็นธรรมมากที่สุด อีกทั้งยังต้องยึดระเบียบของทางราชการเป็นหลัก เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระไพฑูรย์ เมธิโก ได้วิจัยเรื่อง การประยุกต์พรหมวิหาร 4 เพื่อการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ อำเภอสามพราน

จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่ต่อการประยุกต์พรหมวิหาร 4 เพื่อการปฏิบัติงานของบุคลากร พบว่า การประยุกต์พรหมวิหาร 4 เพื่อการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก(พระไพฑูริย์ เมธิโก, 2555)

8. การเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) ผู้บริหารควรระบุขอบเขตของงานมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถของบุคลากร โดยไม่เลือกปฏิบัติ
- 2) ภาครัฐควรส่งเสริมการนำหลักพรหมวิหารธรรมในการมาใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
- 3) ผู้บริหารควรรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะของบุคลากรทุกฝ่าย และควรมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุคลากรลงโทษผู้ที่ทำผิดอย่างยุติธรรม
- 4) ผู้บริหารควรออกคำสั่งให้มีความเข้าใจง่ายกะทัดรัดเพื่อไม่ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความสับสนอันจะส่งผลให้เกิดการทำงานที่ผิดพลาด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) จากผลการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลที่สำคัญสำหรับผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการบริหารงานของเทศบาลตำบลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- 2) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมในสำนักงานองค์กร หรือหน่วยงานอื่น ที่มีลักษณะการบริหารงานคล้ายคลึงกัน โดยมีหลักพรหมวิหารธรรมเป็นตัวแปรตาม

9. เอกสารอ้างอิง

- โกวิทย์ พวงงาม. การปกครองท้องถิ่น.กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2546.
- โกวิทย์ พวงงาม.สภาพปัญหาและสาเหตุการทุจริตคอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อปท.. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า, 2550.
- ชยาวุธจันทร์ และคณะ.วิวัฒนาการการปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร: โครงการส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีโดยกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น สำนักงานข้าราชการพลเรือน, 2543.
- ทองแถม นาถจำนง และอดุลย์ รัตนมันเกษม. ยุทธศิลป์จีนซี. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, 2554.
- นันท์วัฒน์ บรมานันท์.การปกครองท้องถิ่นฝรั่งเศส. กรุงเทพมหานคร:บริษัท พี. เพลส จำกัด, 2544.
- บัญญัติ พุ่มพันธ์. คู่มือการเรียนรู้องค์กรปกครองท้องถิ่น อปท. อปท.ของเรา : ท้องถิ่นของเรา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2551.

- ประทาน คงฤทธิศึกษากรม.การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2535.
- ปัญญานันทภิกขุ. หน้าที่ของคณาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภา, 2541. หน้า 188.
- พระเทพดิลก (ระแบบ ฐิตญาโณ). ธรรมปริทรรศน์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2548.
- พระไพฑูริย์ เมธิโก. “การประยุกต์พรหมวิหาร 4 เพื่อการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการจัดการเชิงพุทธ. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2555.
- พระถาวร วีรปัญญา. “ประสิทธิภาพในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการพัฒนาสังคม. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2557.
- พระมหาประสพสุข ปิยภาณี. “ประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2556.
- สมเด็จพระญาณสังวร (เจริญ สุวฑฺฒโน).พรหมวิหารธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บริษัท สหการพิมพ์ จำกัด, 2527.
- สมยศ นาวิการ. การบริหารตามสถานการณ์. กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ, 2555. หน้า 49.
- सानิตย์ บุญชู.การพัฒนาชุมชน : การมีส่วนร่วมของประชาชน. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.
- สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร. รายงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการส่งเสริม อบต. ธรรมาภิบาลดีเด่น. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.
- อุทัย หิรัญโต. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร :โอเดียนสโตร์, 2523.
- เสนาะ ดิยาวี. หลักการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2554.